Чернівецька обласна універсальна наукова бібліотека імені Михайла Івасюка

Заставнівська центральна районна бібліотека

ВІДІРВАНИЙ ЛИСТОК МОГУТНЬОГО ДЕРЕВА

(методично-бібліографічні матеріали до 120-річчя від дня народження українського письменника, етнографа і фольклориста Корнила Ластівки)

м. Заставна

2013

Підготували:

Процюк Василина, *завідувач відділу бібліотечного маркетингу Заставнівської ЦРБ,*
Мартинюк Оксана, *бібліотекар сектору краєзнавства Заставнівської ЦРБ,*
Лупан Алла, *головний методист ЧОУНБ ім. М. Івасюка*

Комп'ютерний набір:

Танасійчук Олександр, *бібліотекар Заставнівської ЦРБ*

Редактор:

Рудько Іванна, *завідувач редакційно-видавничого відділу ЧОУНБ ім. М. Івасюка*

Відповідальні за випуск:

Довгань Марія, *заступник директора ЧОУНБ ім. М. Івасюк,*
Стасюк Леся, *директор Заставнівської ЦБС*

Відірваний листок могутнього дерева : методично-бібліографічні матеріали до 120-річчя від дня народження українського письменника, етнографа і фольклориста Корнила Ластівки. – Чернівці, 2013. – 16 с.

Буковинська земля дала світові багато славних особистостей, котрі прислужилися рідній культурі. Але, на жаль, серед письменницької плеяди є постаті, які сучасному читачеві маловідомі, або й зовсім невідомі. До таких постатей відноситься і Корнило Ластівка.

До відзначення 120-ої річниці від дня народження письменника пропонуємо такі ***<u>форми роботи</u>***:

- *вечір-портрет* «Корнило Ластівка – буковинський письменник, етнограф і фольклорист»;
- *презентація книги* Корнила Ластівки «Рахманський Великдень»;
- *година духовності* «Жанр народної молитви у записах та дослідженнях Корнила Ластівки»;
- *краєзнавча подорож* «Наш земляк – повернення на Буковину»;
- *народознавчий калейдоскоп* «Свята та звичаї буковинського краю колись і тепер»;
- *книжково-ілюстративна виставка* «Повернення Корнила Ластівки».

Подаємо орієнтовний сценарій ***<u>вечора-портрета:</u>***

«КОРНИЛО ЛАСТІВКА – БУКОВИНСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК, ЕТНОГРАФ І ФОЛЬКЛОРИСТ»

(*Місце проведення заходу ошатно прикрашене вишитими рушниками, старовинним одягом, на стіні - портрет письменника, таріль з писанками, в кутку книжково-ілюстративна виставка творів митця та публікації про нього*)

І вед. Ім’я буковинського письменника, етнографа і фольклориста, священика Корнила Ластівки до нашого часу маловідоме науковцям та широкому колу громадськості. Його поверненню посприяв колишній випускник Чернівецького університету, доктор філологічних наук, професор, лауреат Національної премії України ім. Тараса Шевченка Федір Погребенник.

ІІ вед. У 1995 році в ІІІ томі «Української літературної енциклопедії» за його прізвищем з’явилася стаття «Ластівка Корнило», а трохи згодом у «Літературній Україні» під рубрикою «Забуті імена» надрукована стаття «Корнило Ластівка – письменник з-над Черемоша і Дунаю».

І вед. «В Україні від 1940 року і до дня смерті письменника ніхто і ніде не згадував», - так писав у передмові до книги Корнила Ластівки «Рахманський Великдень» наш земляк, кандидат філологічних наук, доцент Василь Костик.

ІІ вед. «Навіть усезнаючі працівники академічних та університетських бібліотек, до яких доводилось звертатися по допомогу, - писав доктор

філологічних наук Богдан Мельничук, - сприймали це поетичне прізвище за чистої води псевдонім. Однак у його носія було інше прибране ім'я – Венигора-Вірленко. А Ластівка – то таки достеменне прізвище, яких дотепер немало на його рідній Заставнівщині – мальовничій буковинській закутині в межиріччі Дністра й Пруту».

І вед. 30 грудня 1893 року у селі Горошівці народився Корнило Ластівка. Батько майбутнього письменника, півчий місцевої церкви, подбав про те, аби дати синові належну освіту. Початки її здобувалися приватно. Пізніше навчався у державних гімназіях Чернівців і Кіцманя. У Кіцманській гімназії вирішальний вплив на нього мав учитель україністики, автор підручників з української мови Микола Равлюк. Завдяки йому гімназист познайомився майже з усіма творами української літератури.

ІІ вед. Завершення навчання в гімназії майже збіглося в житті Корнила Олексійовича та його ровесників із початком Першої світової війни. І хоч короткозорість врятувала юнака від фронту, але від злиднів воєнної пори зберегти не змогла.

Поневірявся на заході Австрії та Угорщини. Його перша віршована спроба була опублікована в «Ілюстрованій Україні» за січень 1914 року. Це був вірш «Бажання».

І вед. Восени 1915 року повернувся на теологічний факультет Чернівецького університету.

Зі вступом до краю російських військ навесні 1916 року втікає в гори, до села Путильського району, переховується в тамтешнього священика.

ІІ вед. У листопаді 1918 року був заарештований. Відпущений на волю через відсутність доказів вини, продовжував патріотичну діяльність, брав участь у таємному літературно-науковому гуртку, який збирався в домі молодого поета Миколи Марфієвича. Важливою громадською акцією цього гуртка стала підготовка журналу «Промінь», який виходив у Чернівцях упродовж 1921-1923 років.

І вед. Навчався на філологічному факультеті Чернівецького університету. Наприкінці 1930 року завершив університетські студії, але відповідної посади не отримав. 1932 року змушений був перебратися в Південну Буковину, до Кимполунга, де працював священиком. Згодом співпрацював з чернівецькими виданнями «Час», «Самостійна думка», «Самостійність» та інші.

ІІ вед. Виступав з оповіданнями на історичну тематику «Два брати» (1930) та ін. Видав окремою збіркою твори про добу гетьмана Сагайдачного

«Перевертень» (1935) та найчастіше в полі його зору перебували проблеми сучасної йому дійсності. Це стосується передовсім циклів «Війна» (1923) і «Село» (1934).

І вед. У 1930-ті роки підготував до друку два романи «По втраті батьківщини» та «Біла мрія», доля яких, на жаль, невідома. Проживаючи в Австрії, працював над оповіданнями і повістями, одна з яких, «Два шляхи», увійшла до книжки «Відірвані листки», виданої до його 75-річчя у Буенос-Айресі (видавництво «Новий клич», 1968), а друга, «Стогне земля», в аргентинському журналі «Дзвін».

ІІ вед. Обидва твори – з української діяльності 1930-1940-х років XX століття. В центрі першого – драматична доля радянського солдата, українця з Полтавщини Максима Микитенка, який, опинившись у Відні, розкриває перед оповідачем, вихідцем з Буковини, за котрим упізнається сам автор повісті, перипетії свого тернистого життєвого шляху. На реальність прототипа твору вказував К. Ластівка в передньому слові до видання: «Постать Микитенка взята з живого життя. Це справжня людина, яка, мабуть, ще живе за залізною заслоною».

І вед. Інша, еміграційна повість Корнила Ластівки, «Стогне земля», звернута до життя його рідного буковинського краю в 1940-і роки. Тут уперше знайшла своє відображення трагічна дійсність українського буковинського села.

ІІ вед. Корнило Ластівка займався перекладацькою діяльністю з німецької та румунської мов. Наприкінці 20-х - на початку 30-х років буковинець опублікував у газеті «Час» уривки з романів німецького письменника Е. М. Ремарка «На західному фронті без змін» та швейцарського автора Ернста Цапа «Що зламало життя», твори інших майстрів.

У 1941 році переїхав з Буковини до Відня. Там прожив решту відведеного йому життя.

І вед. Ластівка досліджував доволі специфічний жанр українського фольклору – народні молитви.

Автор народознавчих і фольклорних студій «Як обходять український Великдень на Буковині» (1930), «Буковинські гаївки» (1937), «Походження і значення наших писанок».

Помер 17 грудня 1975 року у Відні (Австрія).

ІІ вед. Закінчити вечір хочу словами автора, великого патріота рідної землі, який вболівав за майбутнє своєї країни, прагнув жити правдою і закликав боротися проти румунської та більшовицької окупації:

В душі не згас вогонь кохання,
Не випив кат його у крові.
Нас не кидало сподівання,
Що правда вирине в обнові!..

Також рекомендуємо провести ***<u>презентацію книги</u>***
Корнила Ластівки «Рахманський Великдень».

(*Для її проведення рекомендуємо запросити автора передмови, упорядника, науковця ЧНУ ім. Ю. Федьковича Василя Костика. Коротко розповісти про життєвий і творчий шлях письменника Корнила Ластівки. Розповідь про книгу доповнити цитатами із збірника «Рахманський Великдень». На столі, на мольберті, поставити сам збірник*)

У 2008 році у чернівецькому видавництві «Зелена Буковина» побачив світ збірник Корнила Ластівки «Рахманський Великдень».

Упорядкування, вступна частина, список літератури, примітки кандидатів філологічних наук, доцентів Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича Василя Костика та Любові Костик.

Василь Костик - уродженець села Веренчанка, що на Заставнівщині.

Збірник «Рахманський Великдень» містить статті з української фольклористики та етнографії, а також зразки фольклорних текстів, записаних на Буковині.

Інформація, яку подав Корнило Ластівка у своїх численних статтях з історії української національної культури, викликає жвавий інтерес з огляду на те, що виклав її священик, котрий був надзвичайно обізнаний у питаннях культури і побуту нашого народу.

Його можна іменувати сучасним українським дослідником нашої національної культури.

Даний збірник праць у такому вигляді друкується вперше. Книга складається з двох розділів. У першому - вміщені статті з української фольклористики та ціла низка народознавчих розвідок, у другому – праці з літературознавства та критики.

Книга допоможе всім краще познайомитись з календарно-обрядовими святами Буковини. Зокрема, святкування новорічних та різдвяних свят, народні весняні гаївки, український Великдень, Рахманський Великдень, Зелені свята, Івана Купала, Громові свята, осінні народні святкування, Свят-Андріївські звичаї, Андріївські святкування у Відні та інші.

Сторінка за сторінкою, затамувавши подих, вчитуєшся в чарівні рядки, які з такою любов'ю написані автором, передають атмосферу святковості і таємничості, кожного народного звичаю, рідної серцю Буковини. Надзвичайно цікавою є інформація про походження і значення великодніх писанок, писанки в народних легендах та віруваннях, орнаментика наших

писанок, походження українського народного календаря та багато ще незнаного цікавого й корисного.

Другий розділ книги «Літературознавство і критика» містить літературознавчі розвідки, статті про творчість Юрія Федьковича, Сидора Воробкевича, Дмитра Загула та низки повідомлень про українське літературне життя Буковини та Відня, численні рецензії. У цих розвідках та рецензіях автор часто порушував питання, які й сьогодні хвилюють українське суспільство. Він всією душею вболівав за рідну культуру, свій народ, його майбутнє.

Для кращого ознайомлення з даною книгою додається список використаної літератури, примітки, іменний та географічний покажчики. Тож запрошуємо всіх до друкованого слова Корнила Ластівки, де ви знайдете цікаву й корисну інформацію, відпочинете і думкою перенесетеся у просторі та часі, побуваєте на святкуваннях календарно-обрядових свят буковинського краю, ознайомитесь з його звичаями та традиціями, адже це є неоціненні надзвичайні дослідження нашого земляка.

Подаємо **цитати із збірника «Рахманський Великдень»:**

«Напередодні Нового Року, тільки но смеркається, йдуть на Буковині хлопці «гейкати» або «орати». Ходячи від хати до хати, носили з собою плуг і «бугая», зробленого з решета, перетягненого тонкою шкіркою з проведеною струною або дратвою старою посередині. Коли вогкими пальцями потягати за струну, вдавалося чути гудіння, подібне до реву бика…»

«Як весною перед Великоднем палили діда, так у день Нового Року палили господарі в городі сміття, при цьому приговорювали: «Зароди, Боже, жито-пшеницю і всяку пашницю – Кирилейса!».

«Святвечір, особливо український Святвечір – це одне з найкращих родинних свят, що своєю старовинною символікою, разом з вшануванням народження Христа, в'яже людину з минувшиною, будить відчуття приналежності до свого роду, а в дальшому – своєї спільної батьківщини».

«Серед народу існує повір'я, що доки ще ходять писанкарі з писанками, а колядники з колядою, то світ не загине. Хто знає, може воно й правда…».

«Перші записи колядок і щедрівок на Буковині зв'язані з іменами буковинських поетів О. Ю. Федьковича та С. Воробкевича…, а народна поетична творчість збереглася в збірниках 19 ст. Я. Головацького та І. Вагілевича».

«В Галичині та на Буковині співали гаївки в часі Великодніх свят, звичайно на церковному подвір'ї».

«На Гуцульщині, де ще найбільше задержалося архаїчного вірування наших предків, називають паску – «дорою», цебто даром. Божий дар, - це жертва Богові, якому завдячувалися всі достатки і врожаї».

«…Рахманський Великдень святкується в четверту середу по Великодні, або на Переполовення. Її також називають Правою середою. Цей Великдень не відноситься до мертвих, тільки до живих, праведних людей, які живуть далеко за морями і не маючи календаря, не знають коли припадає Великдень. Вони святкували його тоді, як припливуть до них шкаралупи з крашанок, що їх люди пускали за водою по третім дні свят. Ця шкаралупа припливала до них на Переполовення і тоді рахмани святкували свій великдень».

«На Буковині існує повір'я, що розмальовані взірці на писанках означають стежки, якими провадили Ісуса на муки (зап. в с. Іспасі)».

Серед можливих форм популяризації творчої спадщини Корнила Ластівки подаємо розробку ***<u>години духовності</u>*** на тему:

«НАРОДНІ МОЛИТВИ У ЗАПИСАХ ТА ДОСЛІДЖЕННЯХ КОРНИЛА ЛАСТІВКИ»

(*На захід радимо запросити священика, учнів шкіл, які зачитають тексти молитов. Розпочати захід варто з коротенької розповіді про життєвий і творчий шлях письменника. Обов'язковим елементом заходу повинна бути книжкова виставка*).

Корнило Ластівка був записувачем специфічного жанру українського фольклору – народних молитов, які він зафіксував у передгірській та гірській зоні Буковини – переважно у Вижницькому районі, де служив священиком.

У своїй розвідці він прослідковував, що молитви Буковини схожі з молитвами сусіднього народу Румунії.

Одним з перших зробив спробу паралельно дослідити українську та румунську обрядовість.

Від старих людей на Буковині, передовсім серед жіноцтва, можна почути старосвітські молитви, які звуться тут «старими очінашами», «Божим листом» або «сном Богородиці». Своєю поетично-образовою мовою, живістю, драматизмом та ритмом нагадують вони народні «Думи»…

Зміст цих молитов становлять у головній мірі Христові муки та материнські почування Божої Матері, що її єдиного сина ведуть на розп'яття. У цих поетичних творах відображена глибока материнська любов. Кажуть, що хто їх правильно говоритиме, тому відпущені будуть всі гріхи, а на тому світі буде відкритий рай. Виголошують ці «молитви» до схід сонця.

Більше розповсюджені ці «молитви» в горах між гуцулами, звідки, мабуть, поширились на всю територію Буковини.

Корнило Ластівка у 1929 році записав від однієї старої гуцулки Єлени Шовк, родом із Петрашів, три такі «очінаші». Помітні в них задержані старовинні форми образової мови. В них багато пропусків. Старенька бабуся все мусила собі їх нагадувати.

Ось які ці молитви, вдумайтеся і порівняйте їх з тими, які є сьогодні, яких навчали нас бабусі, матері.

На божьі земли

Дванаціть церквів, дванаціть хрестів,
Дванаціть верхів, дванаціть дзвонів,
Дванаціть пристолів, дванаціть світичів,
Дванаціть с'єтців, дванаціть гобразів,
Дванаціть свічок, дванаціть книжок.
Сидить Матир-Божя на пристолі,
Книжічьку чітає,
У Ивана Божього, Сочивского, си питає:
- "Ци - єс не видів
Мого сина,
Твого фіна? "
- "Видів-сми на пристолі:
Книжічьку читає...
Жидове, катове
Били-карали,
У камінь забивали,
Терновий віночьок на голову клали:
Де кров кане –
Там пшеничька стане.
Чирвиву иву
Били поза ніхті:
Де кров кане –
Там церьковстане...
На рданцкі воді,
На Ардані
Церьков на церьковци,
Правельне сонце сходи.
Христова Мати
Ходи в зілє спати.
- Сину мій красний, найприкрасніщий!
Їкий-сми на тебе кепский сон снила!
- "Все-би, мамко, мати,
За христєнску віру муки приймати!"...
У ручьки,
У ніжки
Звіздє били,
А на голов терновий віночьок клали...
- "Не вжєхайтиси,
Не влєкайтиси
Моїх руків, моїх руків!
Беріт хрест у руки,
Идіт світом по світу,
Вздовж світа, впоперик,
Старому, сліпому
И старшому и меншьому...": (розказуйте -)
Хто цего очінашу в пєтнічьку до посту,
А в суботу до схід сонца
А в неділю до по Служьбі...
(казатиме, тому -)
Рай си утвори, пекло си запре.

На горі церьковця

З дев'їтьма хрестами,
З дев'їтьма облаками.
На ті горі с'єта – с'їтичька
Книжічьку чітає,
Жялібно хлипає.
Христова Матінка си журила
Кинула панцке убранє,
А взєла кальвінцке.
Пішла на шпитальову гору,
Нижки бодаючи,
Свою кровцю проливаючи.
Прийшла до порти,
Кивнула правов ніжков –
Порта си втворила.
- "Тут, мій сину?"
- "Тут, моя мати!
Дав-сми си карати
За тебе, за себе,
За весь мир привославний!.."
Хто цего очінашу
Лєгаючи, встаючи...
(казатиме, - того -)
Криз вогнігорєчі,
Криз смоли топлєчі
Перенесу на вутренє,

А з вутреня на сине море,
А на мори білий камінь,
А на тім камени золотий пристів,
А на тім пристолі
Золоті світичі горє.
За Тим пристолом
Господь-Бог з Исусом Христом сидє
Сказав Бог:
“Душя до раю!"
А вам си покланяю
До ніг, до дземлі с'єтої,
До Господа верхного,
До Суса Христа небесного.
Одпустіт, Боже, гріха
Єк на небі звіздє,
А в мори піску.

На велик’ оті горі
Спала Матінка Христова,
Спала-спочивапа.
Приснив ї си сон дивний,
Шо ї сина страждали,
Ноги і руки
Звоздом призводали,
Терновий вінец розпяли,
Попід небеса кровцю розсипал
-"Мати, мати!
Так си має стати,
Рано і ввечір споминати.
Сорок день, сорок ніч
При смерти сам буду.
Зішлю ангела з неба
Гозму тіло і душу до неба”.
В неділю рано сонічько грало,
Матінка Божа по світі ходила,
Господа Бога за ручьку водила.
Привела го на сине море.
На синім мори - камінь,
На камени стів,
На столі свічьки горє.
Коло стола Господь-Бог сидит,
Головку склонив,
Ручьки заломив.
Іде Петро-Павло:
-“Боже, Боже!
Шо ви гадаєте,
Шо ви за нас грішьних
Муки приймаєте?”
-"Єк вам жєль за мої муки –
Беріт хрест у руки,
Ідіт по цілім світі,
Кажіт малому, старому,
Кривому, сліпому,
Богачеви і богуниминному:
Хто хоче цей сон знати, -
Не ме в огни кипіти,
В воді потопати,
Нієкі в світі припадки мати”.

(Зап. р. 1926 в Іспасі - Гор(ішній) Кут від Василини Дарій).

На Осиянцкі горі
Спала Матир-Божа в зилі дивнім,
Спала-спочивала,
Свого сина присип'яла.
-“Сину мій злюбленний,
Приснив ми си сон причюдений:
Жидове спіймали,
На ходерах (?) роспинали,
На одні – вині, на другі - деревині
На треті - кедрині.
Ков при ребрах прибивали,
Шовковим поясом заперізували,
Терновий вінец плили,
На голову клали,
Червиву иву за ніхті били.
Кровця си стікала
Зимля си зменшила,
Зимля си стрісла,
Місіць си змінив,
У церькві си райскі двері утворили”.
Взєла Матінка Христова
Свого сина за праву ручьку,
Повела до Божого Дому,
З Божого Дому на Божу Утреню
З Божої Утрені на Боже Всоношне,
На Божу Службу
А з Божої Служби на сине море.
На синім мори камінь лежит,
На тім камени - манастирь,
Столи застилені,

Світла засвічені,
Світ палає,
Там Сус Христос походжає,
Свої рани оглідає.
Ішов Петр-Павел –
Зжєхнувси.
- "Не жєхайси, Петре-Павле, моїх муків,
Бери собі книжічку у руки,
Іди вздовж і впоперик,
Світом чітаючи,
Розповідаючи
Старому, малому.
Хто буде знати
Ці молитви вогорити,
В субботу до сонічка,
В неділю до Служь-Божої,
То би мав гріхів
Єк у мори піску,
На дериві листу –
Всі гріхи відпущені.
Прим го Бог світлий
До царьства небесного
До раю світлого,
До спочинку вічного
На віки віков - амінь.

(Зап. р. 1928 в Іспасі від Ірини Іванчук, учениці ІІІ кл. нар. школи; навчилася від своєї баби Одокії Штефанчук).

І старосвітські молитви, записані К. Ластівкою на Буковині, і давні звичаї та обряди, які він досліджував, пошана до них, до нашої мови, до своїх батьків нагадує нам одну з заповідей Господніх, яка звучить: «Шануй батька свого і матір свою, щоб в довголітті жив ти на землі».

Тож, бережімо і цінімо все те, що найдорожче, найрідніше – своїх батьків, свій рід, свою націю, свою незалежну Україну.

Пропонуємо також бібліотечним працівникам макет *книжково-ілюстративної виставки*

«КОРНИЛО ЛАСТІВКА –
ПИСЬМЕННИК З-НАД ЧЕРЕМОШУ І ДУНАЮ»

Цитати: *В неволі вже народ святий Сіону…*
Усе святе столочене, стоптане,
Усі скарби забрали вороги –

або

О, горе, горе, вам, усім катам!
Усі погинете самі в неволі.
Це мої сльози спадуть вам на душу.
Єгова вас пі мстить за наше горе
І за оці святі руїни!!

1 розділ. **Повернений до дерева листок**

У розділі зібрана поетично-прозова спадщина письменника, довідково-біографічна література та матеріали з періодичних видань про життя і творчість письменника.

2 розділ. **Фольклористичні здобутки митця, або Дослідник фольклору і народних звичаїв**

У розділі радимо поставити збірник «Рахманський Великдень», що містить статті з української фольклористики та етнографії, а також зразки фольклорних текстів, записаних на Буковині, та статті з періодики по даній тематиці.

3 розділ. **Літературознавчі розвідки письменника**

За розділом представити статті Корнила Ластівки про творчість Ю. Федьковича, С. Воробкевича, Д. Загула та про літературне життя Буковини і Відня, рецензії автора.

Для проведення різноманітних заходів та створення книжкових виставок пропонуємо також список літератури.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ЛАСТІВКА К. Рахманський Великдень : збірник / К. Ластівка; упоряд. В. Костик, Л. Костик. – Чернівці : Зелена Буковина, 2008. – 196 с.

ЛАСТІВКА К. Буковинські Старосвітські молитви // Буковин. журнал. – 2005. – № 2-3. – С. 196-202.

ЛАСТІВКА К. Поезії / К. Ластівка // Буковин. віче. – 1999. – 9 січ.(№ 3-4). – С.6.

ЛАСТІВКА К. Соборність у творах О. Ю. Федьковича / К. Ластівка // Буковин. журнал. – 2005. – № 1. – С. 148-152.

***

ЛАСТІВКА Корнило // УЛЕ. – К., 1995. – Т. 3. – С. 134.

ЛАСТІВКА Корнило // Українські письменники : матеріали до біобібліогр. словника. Вип. 5. – К., 1998. – С. 22-23.

ЛАСТІВКА Корнило – письменник, фольклорист, етнограф // Українські письменники діаспори : матеріали до біобібліогр. словника / авт. біогр. довід. статей Ф. Погребенник. – К., 2007. – Ч. 2 : Л-Я. – С. 3-4.

ЛАСТІВКА Корнило Остапович // Богайчук М. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М. А. Богайчук. – Чернівці, 2005. – С. 151-152.

ЛАСТІВКА Корнило // Духовні обрії рідного краю : літ.-мист. Заставнівщина / Заставнівська центральна районна бібліотека. – Заставна, 2001. – С. 58.

МЕЛЬНИЧУК Б. Корнило Ластівка // Б. Мельничук // Письменники Буковини другої половини XIX – першої половини XX століття : хрестоматія. Ч. I / упоряд. Б. І. Мельник, М. І. Юрійчук. – Чернівці, 2001. – С. 653-659.

***

ГОРБАТЮК О. Дослідник буковинського фольклору / О. Горбатюк // Буковин. журнал. – 2010. – № 3-4. – С.298-299.

ГУСАР Ю. С. Буковинський календар. Грудень – 2010: опоетизував красу людських почуттів : [про буковин. письм.-фольклориста К. Ластівку] / Ю.С. Гусар // Буковин. віче. – 2010. – 1 груд. (№ 91). – С. 4.

КОСТИК В. Про жанр народної молитви у записах та дослідженнях Корнила Ластівки // Буковин. журнал. – 2005. – № 2-3. – С. 189-195.

МЕЛЬНИЧУК Б. Листок повертається до дерева / Б. Мельничук // Буковина. – 2000. – 23 лют.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Коріння самобутності / В. Михайловський // Буковина. – 2004. – 25 лют.

НОВОСІВСЬКИЙ І. М. Корнило Ластівка: з приводу 50-річчя літературної творчості письменника / І. М. Новосівський // Укр. слово. – 1965. – 21 берез. – С. 7.

ПОГРЕБЕННИК Ф. Корнило Ластівка – письменник з-над Черемоша і Дунаю / Ф. Погребенник // Літ. Україна. – 1999. – 24 черв. (№ 25). – С. 5.

ПОГРЕБЕННИК Ф. Корнило Ластівка / Ф. Погребенник // Укр. мова та література. – 1998. – квіт. (№ 4). – С. 6.

ФУШТЕЙ Л. І. Творчість К. Ластівки, новела «Ілашева теличка» / Л. Фуштей // Крайова освіта. – 2008. – 11 квіт. (№ 14). – С. 11.

***

[КОРНИЛО Ластівка] // Пам’ятаймо! (Знаменні та пам’ятні дати Буковини в 2013 році) : бібліогр. покажчик. – Чернівці, 2013. – С. 260-262.

ЛАСТІВКА Корнило Остапович // Фольклористи Буковини : біобібліогр. довідник. – Чернівці, 2012. – Вип.1. – С. 63.

ЗМІСТ

1. Сценарій вечора-портрета «Корнило Ластівка – буковинський письменник, етнограф, фольклорист…….……..3
2. Презентація книги Корнила Ластівки «Рахманський Великдень»……...5
3. Розробка години духовності «Народні молитви у записах та дослідженнях Корнила Ластівки»……...7
4. Макет книжково-ілюстративної виставки «Корнило Ластівка – письменник з-над Черемошу та Дністра»…….13
5. Список літератури……. …….14

Віддруковано на обладнанні
Чернівецької обласної універсальної наукової бібліотеки ім. М. Івасюка
58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 47; тел.: 52-62-05.
Наклад 20.
2013 р.